

милостина (но трѣбува подз видз на таа милостына да не проси милостына, заради себе си, или заради дрѹгаго, кой то не е истинно сиромаш), а нѣкогашз ако увиди, че кающійса (исповѣдющійса) не може да исполни епитиміа та, нека да мѹ не дава никаква епитиміа: Понеже каква епитиміа можеме да дадеме на простаго (радоваго) койна (а): на пѹтника, кой то има голѣма нѣжда на пѹть: на гемиджиски те слѹжители: на сиромаша, на болнаго и на дрѹги на тым подобны; они да се постатз не можатз, да даватз милостина нематз отз никаде: поради това стига заради таквы то да ги заѹзда токмо со страхз на Божіа сѣдз, зада се не крататз назадз пакз на онова злодѣланіе, а исповѣданны те грѣховы, ако се каатз истинно, послѣ отз кога то имз представи Божіе милосердіе и откога то ги утверди съ него, дѹховный отецз може да ги спрости, и безз епитиміа да имз даде прощеніе да се причестатз отз сваты тайны: обаче

(а) „Воинз, казѹватз нѣгдѣси: „войскаринз, войцаринз, но тѣрко слово: „низаминз или низамз, всичкїи знаатз.